

Τα συνήθη εν Ελλάδι νοσηρά μυαλά !

Πιθανώς να έχετε πληροφορηθεί ότι αύριο πρόκειται να γίνει στην Κοζάνη ένας επίσημος αγώνας χάντμπολ (προκριματικά Euro) ανάμεσα στην Ελλάδα και Π.Γ.Δ.Μακεδονίας (έτσι αναφέρει επισήμως τη χώρα η διεθνής ομοσπονδία χάντμπολ) και ότι τελικά ο κίνδυνος για παρατράγουδα είναι τόσο σοβαρός που τελικά αποφασίστηκε να γίνει κεκλεισμένων των θυρών !

Για την ακρίβεια αποφασίστηκε εκτάκτως-και μετά από συσκέψεις-να εισέλθουν στο γήπεδο μόνο κάτοχοι προσκλήσεων και να ακυρωθεί η πώληση εισιτηρίων ! Αναμενόμενο θα μου πείτε ότι θα φτάναμε εκεί και ότι μπορεί να φτάσουμε και στα χειρότερα που μπορεί να έχουν ακόμα και διπλωματικό αντίκτυπο την ώρα που οι σχέσεις των δύο χωρών βρίσκονται σε τόσο κρίσιμο σημείο.

Το ερώτημα είναι βεβαίως γιατί αυτά τα νοσηρά μυαλά της Ελληνικής ομοσπονδίας χάντμπολ όρισαν αυτόν τον πολύ επίφοβο αγώνα σε πόλη της Μακεδονίας (Κοζάνη) με ότι συνεπάγεται αυτό ; Τι πιο απλό απ'το να οριστεί το ματς σε πόλη της νότιας Ελλάδας που είναι λιγότερο συναισθηματικά φορτισμένη με το συγκεκριμένο θέμα (αν και παντού υπάρχουν ακραίοι) ;

Και όμως ούτε και αυτό το απλό μπορούσαν να το σκεφτούν οι άνθρωποι της ΟΧΕ οι οποίοι είναι βέβαιο ότι όρισαν εσκεμμένα αυτό το ματς στην Κοζάνη για να στείλουν ιδιότυπα...εθνικά μηνύματα, χωρίς να υπολογίζουν τις συνέπειες. Άλλωστε θυμίζουμε η Ελληνική ομοσπονδία χάντμπολ έχει πρωταγωνιστεί ξανά, πριν κανά δυο χρόνια, σε μεγαλοϊδεατισμούς και παρατράγουδα στη γειτονική χώρα (με αποχώρηση από το γήπεδο) σε κάποιον αγώνα νεανίδων...

Η απάντηση είναι λοιπόν ότι αυτοί τύποι λοιπόν είναι απλά τα συνήθη Ελληνικά νοσηρά μυαλά, με λογική συλλαλητηρίων και

όχλου και «γιούργια και τους φάγαμε» ! Εξου και ο πρόεδρος της ΟΧΕ έδειξε ότι είναι στον κόσμο του δηλώνοντας: «Ό,τι και να σας πω εγώ για την απόφαση δεν έχει σημασία. Είναι προτιμότερο να προστατεύσουμε την Εθνική μας. Δεν ξέρω τους λόγους που η αστυνομία πήρε αυτή την απόφαση. Και να ήξερα δε σας έλεγα. Και δε θέλω και να το μάθω» !

Τώρα τι θα δουν λοιπόν τα ματάκια μας στον αυριανό αγώνα της Κοζάνης, εντός και εκτός γηπέδου, ένας θεός ξέρει (ακόμα και με ελάχιστους θεατές) ! Επεισόδια και χρυσαυγήτες ; Αποχωρήσεις από το γήπεδο ; Θα δείξει...Όρεξη να έχουμε να παρακολουθούμε και να σχολιάζουμε στην πιο ελαφριά χώρα του κόσμου όπου ζούμε !

Η αναγέννηση του Ελληνικού ατομικού αθλητισμού !

Ο φετινός Αύγουστος έφερε αναμφίβολα ειδήσεις που ανοίγουν ένα παράθυρο αισιοδοξίας για το μέλλον του Ελληνικού αθλητισμού. Αθλητές ατομικών αθλημάτων-κυρίως της νέας γενιάς- αγωνίστηκαν και διακρίθηκαν σε κορυφαίες διοργανώσεις, στέλνοντας θετικά μηνύματα σε μια χώρα που κατά τ'άλλα δοκιμάζεται από χίλιες δύο αρρωστημένες καταστάσεις και δεινά και παρακμάζει από κάθε άποψη !

Και αν τα ομαδικά αθλήματα δεν φέρνουν πλέον μεγάλες επιτυχίες (τουλάχιστον σε επίπεδο εθνικών ομάδων) τα τελευταία χρόνια, αυτοί οι αθλητές ατομικών αθλημάτων-που συνήθως δεν έχουν ούτε μεγάλη προβολή, ούτε μεγάλες αμοιβές και συχνά ούτε καλές εγκαταστάσεις και συνθήκες προπόνησης, αλλά έχουν πείσμα και πάθος για διάκριση- φέρνουν.

Πάνω απ'όλα βεβαίως αυτοί οι αθλητές έχουν ταλέντο, γι'αυτό και θα πρέπει να σταματήσουμε κάποτε να λέμε αυτό το ανόητο κλισέ περί Ελληνικής ψυχής, διότι είναι σαν να λέμε πως δεν έχουμε ιδιαίτερο ταλέντο, αλλά μεγάλη ψυχή !

Δεν απέχει πολύ από την πραγματικότητα ότι σε γήπεδα με χαλασμένα ταρτάν, σε γυμναστήρια χωρίς κλιματισμό, σε παμπάλαια ιστιοπλοϊκά σκάφη και σε τριτοκοσμικά κολυμβητήρια και σκοπευτήρια προπονείται συνήθως αυτή η νέα γενιά του ελληνικού αθλητισμού, αλλά πως μέσα από εκεί κάτι καλό φαίνεται πως ανθίζει !

Πέρα από τις μεγάλες Αυγουστιάτικες επιτυχίες στο Ευρωπαϊκό του στίβου με Τεντόγλου, Στεφανίδη, Παπαχρήστου, Κυριακοπούλου και Τσιάμη υπήρχαν και άλλες πολλές...

Στη Γλασκώβη πραγματοποιήθηκε πρόσφατα και το Ευρωπαϊκό της κολύμβησης. Ο 21χρονος Απόστολος Χρήστου και ο 25χρονος Κριστιάν Γκολομέεβ ανέβηκαν στο βάθρο, στα 100 μ. ύπτιο και στα 50 μ. ελεύθερο. Ελπιδοφόρες ήταν οι εμφανίσεις και άλλων νέων κολυμβητών μας, καθώς και των αθλητών των καταδύσεων, ενώ νωρίτερα και η όμορφη Πλατανιώτη στη συγχρονισμένη κολύμβηση έφερε τέταρτη θέση στην Ευρώπη !

Στην ίδια πόλη της Σκωτίας, ο Λευτέρης Πετρούνιας πρόσθεσε στη συλλογή του το τέταρτο χρυσό ευρωπαϊκό μετάλλιο (εκτός βέβαια του Ολυμπιακού και των παγκοσμίων που έχει ήδη) . Ο πρωταθλητής των κρίκων δεν ανήκει στη νέα γενιά (είναι 27 ετών) αλλά βρίσκεται σε εξαιρετική κατάσταση και μπορεί να μείνει σε υψηλό επίπεδο, τουλάχιστον μέχρι τους Ολυμπιακούς του 2020 στο Τόκιο..

Στις τελευταίες χαρές του Ελληνικού αθλητισμού θα πρέπει να προσθέσουμε φυσικά και τον Στέφανο Τσιτσιπά. Ο 19χρονος έγινε ο νεότερος αθλητής στην ιστορία του ATP που επικράτησε επί τεσσάρων του top ten της παγκόσμια κατάταξης σε ένα τουρνουά καθώς απέκλεισε τους Τιμ (No 8), τον τεράστιο Νόβακ Τζόκοβιτς (No 10), τον Ζβέρεφ (No 3) και τον Αντερσον

(No 6), πριν υποκύψει φυσιολογικά στον τελικό από τον θρύλο του αθλήματος Ράφα Ναδάλ.

Σε εξαιρετική κατάσταση βρίσκεται όμως και η ελπιδοφόρα τενίστρια Μαρία Σάκκαρη που κέρδισε πρόσφατα τη μεγάλη Αμερικανίδα Βίνους Γουίλιαμς, όπως και λίγο παλιότερα την εξαιρετική Δανέζα Βοσνιάκι !

Και μην ξεχνάμε βεβαίως και τις μεγάλες επιτυχίες της κωπηλασίας, στην οποία έχουμε δημιουργήσει τη δική μας παράδοση ως χώρα, της ιστιοπλοΐας, αλλά και την σκοπεύτρια μας Άννα Κορακάκη που έχει πάρει χρυσό σε Ολυμπιάδα και Ευρωπαϊκό και τώρα ετοιμάζεται για το παγκόσμιο πρωτάθλημα.

Πως και γιατί έρχονται αυτές οι επιτυχίες όταν για ένα μεγάλο διάστημα μετά την Ολυμπιάδα της Αθήνας, και τα σκάνδαλα ντόπινγκ που ακολούθησαν, ο Ελληνικός αθλητισμός θεωρήθηκε περίπου νεκρός και τα μετάλλια στις Ολυμπιάδες του Πεκίνου και του Λονδίνου έρχονταν με το σταγονόμετρο ;

Εκτιμούμε πως η οικονομική κρίση μέσα σε όλα τα κακά που προκάλεσε έκανε και κάποια καλά στον αθλητισμό μας ! Πρώτον ότι περισσότερα παιδιά στράφηκαν στον αθλητισμό ως διέξοδο για να ξεφύγουν από την οικονομική και παντός είδους μιζέρια, παρακμή και έλλειψη αξιών που μαστίζει τη χώρα μας. Κάποια από αυτά τα παιδιά είναι σήμερα τα νέα μεγάλα ταλέντα στα οποία αναφερόμαστε παραπάνω...

Έπειτα αθλητικές ομοσπονδίες, σύλλογοι, αθλητές και προπονητές φαίνεται πως κατάλαβαν επιτέλους ότι το ανάπηρο Ελληνικό κράτος δεν μπορεί πια να τους βοηθήσει αρκετά και πως ένας κρατικοδίαιτος αθλητισμός δεν ωφελεί πλέον κανέναν, ούτε και τους ίδιους. Έτσι οι περισσότεροι αθλητές στρέφονται πλέον σε χορηγούς και οι περισσότερες ομοσπονδίες επικεντρώνονται σε προγράμματα ανάπτυξης στις νεαρές ηλικίες, παρά σε ευκαιριακές επιτυχίες (που κάποτε έρχονταν και με βρώμικους τρόπους...)

«Πρόκειται για παιδιά που έχουν γεννηθεί από το 1996 έως το

2001. Μέσα από οργανωμένη δουλειά βγαίνει η νέα γενιά των πρωταθλητών μας. Οι πρωταθλητές δημιουργούνται με πολύ κόπο και ιδρώτα. Τίποτα δεν γίνεται τυχαία. Η δουλειά μας ξεκινάει από το σωματείο, μέχρι να φτάσει το παιδί σε υψηλότερο επίπεδο και στα κέντρα υψηλού αθλητισμού. Εχουμε πολλούς νέους αθλητές που θα φέρουν επιτυχίες τα επόμενα χρόνια. Εκτός από τα παιδιά που είναι εδώ, υπάρχουν πίσω οι Καραλής, Κυριαζής, Μουζενίδης κ.ά.», δηλώνει χαρακτηριστικά ο ομοσπονδιακός προπονητής του στίβου Γιάννης Κουτσιώρας.

Κάπως έτσι ισοσκελίζονται λοιπόν, ως ένα βαθμό, τα προβλήματα που δημιουργεί η αδυναμία του κράτους σε θέματα, εγκαταστάσεων και επιχορηγήσεων και συχνά με την αντιπαραγωγική του ανάμειξη του στις ομοσπονδίες.

Τέλος κάποιοι που θέλουν να δουλέψουν ακόμα καλύτερα και πιο σοβαρά φεύγουν στο εξωτερικό και τα αποτελέσματα φαίνονται. Στεφανίδη, Τσιτσιπάς, Σάκκαρη και εν μέρει Κορακάκη και ίσως να ακολουθήσουν και άλλοι που θα αναζητήσουν καλύτερη τύχη και αποτελέσματα σε ξένες χώρες.

Πρωταθλητής Ευρώπης ο νεαρός Τεντόγλου !

Σπουδαία επιτυχία από τον βενιαμίν της ελληνικής αποστολής Μίλτος Τεντόγλου στο Ευρωπαϊκό πρωτάθλημα στίβου, αφού 20χρονος κατέκτησε το χρυσό μετάλλιο στο μήκος, με επίδοση 8,25 !

Το πέμπτο άλμα του Τεντόγλου στον τελικό, στα

8,25μ., ήταν αυτό που τελικά του χάρισε το πρώτο σκαλί του βάθρου, αφήνοντας πίσω του τον Γερμανό Φάμπιαν Χάινλε και τον Ουκρανό Σέρχι Νικιφόροφ, οι οποίοι πήδηξαν 8,13μ.

Το αποψινό μετάλλιο του Τεντόγλου είναι το εικοστό τέταρτο για την Ελλάδα σε επίπεδο Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος και το ένατο χρυσό. Όσον αφορά το μήκος, δε, είναι το τρίτο που έρχεται για τα ελληνικά χρώματα μετά το χάλκινο του Κουκοδήμου στο Ελσίνκι το 1994 και το ασημένιο του Τσάτουμα το 2014 στη Ζυρίχη.

Πολλά συγχαριρήτηρια και επό εμάς στον νεαρό Τεντόγλου και του ευχόμαστε και άλλα μετάλλια στο μέλλον...

Μουντιάλ: Ο “καρκίνος” των Πορτογάλων προπονητών και οι αφελείς Ισπανοί !

ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΗ-ΑΙΓΥΠΤΟΣ

1-0

89' Χιμένεθ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Ένα ματς που, παρότι δεν είχε πολλά γκολ, κράτησε τελικά αμείωτο το ενδιαφέρον του τηλεθεατή.

Ο Κούπερ παρουσίασε-έστω και χωρίς τον Σαλάχ- μια κοντρολαρισμένη και καλή αμυντικά ομάδα που είχε διαβάσει καλά το παιχνίδι των Ουρουγουανών και στο πρώτο ημίχρονο απειλήθηκε ελάχιστα από τη μπλοκαρισμένη Ουρουγουάη.

Από την άλλη οι Ουρουγουανοί είχαν σε πολύ κακή μέρα τον Σουάρεζ, ενώ και ο Καβάν ιεξουδετερώθηκε επιθετικά και αναγκαζόταν να γυρνάει πίσω για να μαζεύει μπάλες και να οργανώνει το παιχνίδι.

Εν τέλει οι Ουρουγουανοί κέρδισαν το παιχνίδι, ασκώντας μεγάλη πίεση στο τέλος του, γιατί είχαν περισσότερες εναλλακτικές λύσεις και πολλούς τρόπους για να απειλήσουν, ακόμα και με τα μπακ. Αντίθετα οι Αιγύπτιοι συνήθως-παρά την καλή τεχνική τους κατάρτιση- έφταναν στην περιοχή χωρίς να απειλούν και δεν μπορούσαν να τα βγάλουν πέρα με τους δυναμικούς Ουρουγουανούς αμυντικούς...

Λογικά οι Ουρουγουανοί με αυτή τη νίκη θα τσεκάρουν τώρα εύκολα την πρόκριση και ως ομάδα με αμυντική προσήλωση, εκτιμούμε ότι μπορεί να ελπίζει σε κάτι καλό στη διοργάνωση. Οι Αιγύπτιοι για την πρόκριση θα χρειαστούν νίκη επί των Ρώσων που, αν τελικά παίξει ο Σαλάχ, δεν είναι κάτι αδύνατο.

ΙΡΑΝ-ΜΑΡΟΚΟ 1-0

90' (αυτογκόλ). Μπουχαντούζ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Το Ιράν μετέτρεψε το ματς σε κλωτσοπατινάδα και δυστυχώς για το άθλημα επιβραβεύτηκε, αφού οι Μαροκινοί τους ακολούθησαν και παγιδεύτηκαν !

Οι Πέρσες παρουσίασαν ομάδα με ελάχιστα τεχνικά στοιχεία, τριτοκοσμικό κατενάτσιο που κλείνει ασφυκτικά όλους τους

χώρους και δεν σε αφήνει να παίξεις στοιχειώδες ποδόσφαιρο , και-το χειρότερο-που επιστράτευε σκληρό και βρώμικο παιχνίδι για να επιβιώσει στο ματς και με την ανοχή ενός απαράδεκτου διαιτητή που τους έσπρωχνε και τους προστάτευε του...

Οι Μαροκινοί σαφώς καλύτεροι τεχνικά, αλλά έπαιξαν αυτό που μπορούσαν μόνο στο πρώτο μισό του πρώτου ημιχρόνου και έπειτα όχι μόνο εγλωβίστηκαν, αλλά παρουσίασαν και τα συνηθισμένα κουσούρια και την αφέλεια των Αφρικανικών ομάδων και τελικά το πλήρωσαν

Ο Σάντος, δυστυχώς για το ποδόσφαιρο, έχει βρει μιμητές και κυρίως βέβαια Πορτογάλους όπως είναι ο Κεϊρόζ, ο προπονητής των Ιρανών, και το περίεργο είναι πως σχεδόν πάντα αυτοί οι “καρκινικοί” προπονητές έχουν και την εύνοια της τύχης, όπως έγινε με το αυτογκόλ που “κάρφωσαν” οι Μαροκινοί στο 90’ και που τους στέλνει ουσιαστικά σε πρόωρο αποκλεισμό...

ΙΣΠΑΝΙΑ-ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ 3-3

4’ Ρονάλντο, 24’ Ντιέγο Κόστα, 44’ Ρονάλντο, 55’ Ντιέγο Κόστα, 58’ Φερνάντεζ, 88’ Ρονάλντο

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Αναμφίβολα το Ιβηρικό ντέρμπι ήταν το πιο θεαματικό και ποιοτικό παιχνίδι που έχουμε δει ως τώρα στο μουντιάλ, αν και λίγοι περίμεναν ότι το σκορ θα ανοίξει τόσο πολύ.

Το πρώτο που διαπιστώσαμε από το ματς είναι ότι οι Πορτογάλοι παίζουν με έναν μεγάλο σταρ (Ρονάλντο) και άλλους δέκα απλούς ρολίστες και πως δεν είναι όσο καλοί ήταν αμυντικά πριν δύο χρόνια όπου θα έμοιαζε απίθανο να δεχθούν τρία γκολ, ακόμα και από την Ισπανία. Αυτό κυρίως οφείλεται στα γυρασμένα σέντερ μπάκ της που δεν τα βγάζουν εύκολα πέρα με το γρήγορο ποδόσφαιρο.

Έστω κι'έτσι όμως η τύχη για μια ακόμη φορά δεν εγκατέλειψε τον Σάντος (πέρα από τη μεγάλη κλάση του Ρονάλντο που έδωσε τον βαθμό) και την παρέα του, αφού έβαλαν ένα γκολ από ψεύτικο πέναλτι (θέατρο Ρονάλντο), ένα από τραγικό λάθος του τερματοφύλακα Ντε Χέα (που κάποιοι αδαείς τον θεωρούν ακόμα και τον καλύτερο στον κόσμο !) και ένα στο τέλος από στημένη φάση (ομάδα Σάντος και να μη σκοράρει στο τέλος δεν γίνεται...)

Από την άλλη οι Ισπανοί έπαιξαν αφελέστατα και έπεσαν στην παγίδα του Σάντος ! Ναι, έδειξαν πολύ ωραίο και γρήγορο ποδόσφαιρο, καλύτερο από αυτό που παρουσίαζαν στο παρελθόν, αλλά από την άλλη δεν έδειξαν και τον ορθολογισμό και την αμυντική προσήλωση που είχαν το 2010 όταν σήκωσαν το κύπελλο.

Αν δηλαδή στα δύσκολα παρουσιάσουν ένα παρόμοιο ποδόσφαιρο, δύσκολα θα επιβιώσουν. Από την άλλη η Πορτογαλία τα γνωστά...άριστη να καταστρέφει ποδόσφαιρο και να χτυπάει στις αντεπιθέσεις, κυρίως με Ρονάλντο, αλλά θα έχει πρόβλημα σε ματς που πρέπει να δημιουργήσει και να παίξει επιθετικά.

Πλακώθηκε με συμπαίκτη του στην προπόνηση ο χρυσαυγήςτης Γιαννιώτας !

Οι περισσότεροι θα γνωρίζεται τον...ένδοξο διεθνή ποδοσφαιριστή Γιάννη Γιαννιώτα ο οποίος δεν ξεχώρισε ποτέ για την ποδοσφαιρική του αξία, παρά έγινε γνωστός για μια μπουνιά (και κάτι βγαλμένα δόντια) που έφαγε σε αγώνα Βοσνία-Ελλάδα στη Ζένιτσα και για ορισμένους έγινε κάτι σαν εθνομάρτυρας (μια που ζούμε στην εποχή της άκρατης εθνικοφροσύνης...) !

Ο χρυσαυγήςτης Γιαννιώτας έδειξε και πάλι ότι το ξύλο στη Ζένιτσα δεν ήταν τυχαίο καθώς δεν φαίνεται και το πιο ισορροπημένο άτομο... Έτσι λοιπόν ο διεθνής ποδοσφαιριστής έπαιξε προ ημερών ξύλο με τον συμπαίκτη του Χάβι Οντιβέρος, στην προπόνηση της Ισπανικής Βαγιαδολίδ, όπου ανήκει, την ώρα που η ομάδα του βρίσκεται μπροστά σε ένα ματς-τελικό για την είσοδο στα μπαράζ ανόδου !

Οι δύο ποδοσφαιριστές είχαν μια αψιμαχία και εν συνεχεία πιάστηκαν στα χέρια, με τον Οντιβέρος να χτυπά στο πρόσωπο τον 25χρονο επιθετικό, ο οποίος μάτωσε στα χείλη και δεν συνέχισε την προπόνηση εν αντιθέσει με τον συμπαίκτη του !

Μετά από παρέμβαση των ψυχραιμότερων, τα πνεύματα ηρέμησαν και οι δύο ποδοσφαιριστές είπαν πως τα «βρήκαν» στα αποδυτήρια. Στην τρίτη μπουνιά που θα φάει στην καριέρα του ίσως θα πρέπει να κερδίσει και κάποιο βραβείο...

Euroleague: Γιατί το σήκωσε τελικά η Ρεάλ !

Η Ρεάλ Μαδρίτης κέρδισε τελικά την αξιόμαχη Φενερμπαχτσέ με 85-80 (ημίχρονο 40-38 για τους Τούρκους) στον τελικό του Βελιγραδίου και κατέκτησε τη φετινή Ευρωλίγκα !

Ακολουθεί παρακάτω μια εύστοχη ανάλυση του Χρήστου Ρομπόλη στο <http://www.sport-fm.gr> που μας εξηγεί πολύ εύστοχα που οφείλεται αυτή η φετινή επιτυχία της “βασίλισσας” του Πάμπλο Λάσο...

Η Ρεάλ είχε ΚΑΙ παίκτες ΚΑΙ ομάδα

Καλή η προπονητική μαεστρία, αλλά τους τίτλους κερδίζουν πρωτίστως οι παίκτες. Και η Ρεάλ είναι πανάξια πρωταθλήτρια λόγω καλύτερου ρόστερ, δίχως να υστερεί σε πλάνο ή σκληράδα !

Ο ρόλος ενός προπονητή σε μια ομάδα είναι καθοριστικός. Έχουμε δει ρόστερ εκατομμυρίων και πολλών αστέρων να καταποντίζονται λόγω ελλείμματος στον πάγκο, όπως αντίστοιχα ομάδες με πολύ περιορισμένο ταλέντο να αποδίδουν πολλαπλάσια του αθροιστικού ταλέντου των παικτών τους λόγω ικανής τεχνικής καθοδήγησης. Όμως συχνά ξεχνάμε πως όσο καλός κι αν είναι ένας προπονητής, όταν το δυναμικό του αντιπάλου είναι από αρκετά ως πολύ καλύτερο, σε ποιότητα και βάθος, το όποιο τεχνικό προβάδισμα ακυρώνεται. Αυτό είναι το στόρι του φετινού Final Four της Ευρωλίγκας...

Η Ρεάλ είχε εξ αρχής το καλύτερο ρόστερ της διοργάνωσης. Ικανό να την κρατήσει όρθια παρά τους τόσους σοβαρούς τραυματισμούς και να την οδηγήσει στο Final Four. Και ευτύχησε, όπως η Φενέρ πέρσι που είχε αντιμετωπίσει τέτοια κακοδαιμονία, να φτάσει στην τελική ευθεία της σεζόν με όλα τα υπερόπλα της διαθέσιμα. Η «βασίλισσα» κέρδισε την ΤΣΣΚΑ αρχικά και εκθρόνισε την περσινή πρωταθλήτρια στη συνέχεια πολύ απλά γιατί υπερείχε σε λύσεις (αρκεί να συγκρίνει κανείς τους ένατους, δέκατους, ενδέκατους και δωδέκατους παίκτες κάθε ομάδας) δίχως όμως να υστερεί σε προπονητικό πλάνο ή σκληράδα.

Την ώρα που Ιτούδης και Ομπράντοβιτς γνώριζαν καλά πως δεν ήταν δυνατό να βασιστούν σε περισσότερους από 7-8 παίκτες

στα δύσκολα, ο Λάσο είχε το προνόμιο να παίρνει πράγματα από τον πρώτο ως τον δωδέκατο. Η δε Φενέρ ουδεμία σχέση είχε με την περσινή ομάδα, αφού Γιούντο και Μπογκντάνοβιτς δεν αντικαταστάθηκαν ποτέ στην πραγματικότητα, ενώ στον τελικό οι λιγοστοί εναπομείναντες αστέρες υστέρησαν και οι ηρωισμοί του Μέλι και του Γουοναμέικερ ή το τετράγωνο μυαλό του Σλούκα δεν αρκούσαν.

Ασφαλώς ένα εξαιρετικό ρόστερ από μόνο του δεν φτάνει. Γι' αυτό και οφείλουμε ένα rasillo στον αδικημένο και υποτιμημένο Πάμπλο Λάσο. Ομπράντοβιτς δεν είναι και δεν θα γίνει ποτέ προπονητικά, αλλά όποιος τον θεωρεί έναν... διαχειριστή που απλώς κάνει τα χατίρια των αστέρων του και τους αφήνει αχαλίνωτους να εκφράζουν το ταλέντο τους στο παρκέ κάνει μεγάλο λάθος. Η δική του Ρεάλ δεν κατέθεσε στο παρκέ μόνο την ποιότητα των παικτών της, αλλά άριστη κατανομή ρόλων, σωστό πλάνο και έξυπνο κοουτσάρισμα για να αξιοποιήσει τις αρετές τους και να καμουφλάρει τις αδυναμίες τους.

Παράλληλα, αποδείχτηκε, κόντρα στη γενικότερη αίσθηση, πως δεν ήταν μια... ντελικάτη ομάδα που μειονεκτούσε σε χαρακτήρα και σκληράδα. Η Ρεάλ στο Final Four έδειξε πως είναι ικανή να βγάλει προσωπικότητα και να παίξει ξύλο. Άλλωστε δεν γίνεται διαφορετικά αν θες να πάρεις τίτλους. Πολλοί εκλάμβαναν τον υψηλό μέσο όρο παθητικού της ως αδυναμία να παίξει άμυνα, αλλά δεν ήταν ακριβώς έτσι, αφού μια ομάδα που παίζει σε τόσο υψηλό τέμπο και τόσες πολλές κατοχές δεν θα σκοράρει μόνο περισσότερο, αλλά θα δεχτεί και μεγαλύτερο σκορ. Όμως δε αντίθεση με τις αμυντικά προσανατολισμένες ομάδες, που καταφεύγουν σε αυτόν τον τρόπο παιχνιδιού λόγω της ένδειάς τους σε ταλέντο, ομάδες σαν τη Ρεάλ παίζουν... επίθεση όχι επειδή είναι υποχρεωμένες για να επιβιώσουν, αλλά επειδή μπορούν ενώ άλλες αδυνατούν. Κι όταν χρειάζεται να επιστρατεύσουν τη σκληράδα τους, όπως στο Final Four, το κάνουν εκπλήσσοντας όσους τις θεώρησαν soft.

ΥΓ1: Ο Λούκα Ντόντσιτς πρόλαβε στα 19 του να ζήσει όσα άλλοι

ονειρεύονται. Ώρα να ανοίξει τα φτερά του για να τον θαυμάσουμε και στο NBA. Μακάρι να μην... κακοπέσει σε ομάδα που δεν θα ξέρει να τον αξιοποιήσει.

ΥΓ2: Για δεύτερη σερί χρονιά ο τίτλος της Ευρωλίγκας καταλήγει στην πέμπτη ομάδα της κανονικής περιόδου. Αυτό για να μη «θεοποιούμε» το πλεονέκτημα έδρας και να καταλάβουμε πως είναι προτιμότερη μια λιγότερο φανταχτερή κανονική περίοδος που ακολουθείται από την απογείωση της φόρμας στα playoffs και το Final Four παρά το αντίστροφο.

«Χρυσή» στο Παγκόσμιο η Κορακάκη !

Χρυσό μετάλλιο στο Παγκόσμιο των ΗΠΑ κατέκτησε η σπουδαία σκοπεύτρια μας-και χρυσή Ολυμπιονίκης- Άννα Κορακάκη, που εξακολουθεί να δείχνει το μεγάλο ταλέντο της ότι είναι μία εκ των κορυφαίων αθλητριών που διαθέτει ο ελληνικός αθλητισμός !

Αφού έκανε φοβερό Παγκόσμιο Ρεκόρ 587/600, η Άννα Κορακάκη πήρε και το χρυσό στα 10 μ. αεροβόλου πιστολιού στο Παγκόσμιο Κύπελλο των ΗΠΑ. και μάλιστα εύκολα, με αρκετά μεγάλη διάφορα από τις υπόλοιπες αθλήτριες ! Πολλά συγχαρητήρια και από εμάς στη συμπαθή και όμορφη Άννα και της ευχόμαστε πολλά ακόμη μετάλλια !

**Η ANNA ΚΟΡΑΚΑΚΗ ΠΟΖΑΡΕΙ, ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΝ
ΑΔΕΡΦΟ ΤΗΣ, ΜΕ ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ**

Έτσι έφτασε η μπασκετική ΑΕΚ στην κορυφή ! (video)

Η ΑΕΚ κέρδισε τελικά τη Γαλλική Μονακό με 100-94 στον τελικό του μπασκετικού "champions league" και κατέκτησε, μετά από ένα συναρπαστικό και θεαματικό παιχνίδι, το δεύτερο τρόπαιο της φετινής σεζόν !

Οι κιτρινόμαυροι δυσκολεύτηκαν αρκετά από τους σκληροτράχηλους Γάλλους- υπό την παρουσία του Πρίγκιπα Αλβέρτου που ήρθε στην Ελλάδα να δει το παιχνίδι- αλλά στο τέλος τα κατάφεραν και πανηγύρισαν έξαλλα αυτή τη μεγάλη επιτυχία του μπασκετικού τμήματος της ομάδας!

Οι παίκτες του πολύπειρου και εξαιρετικού Σέρβου προπονητή **Ντράγκαν Σάκοτα** ανέβηκαν στην κορυφή της Ευρώπης μετά από 18 χρόνια και για τρίτη φορά στην ιστορία τους ! Παρακολουθήστε παρακάτω τα καλύτερα στιγμιότυπα του τελικού...

https://www.youtube.com/watch?time_continue=2&v=KMA0Xln3E0o

Μπάσκετ: Στον τελικό, αλλά με “σπρώξιμο” η ΑΕΚ...

Με ακόμα ένα μεγάλο ραντεβού στην ιστορία της έρχεται αντιμέτωπη η μπάσκετική ΑΕΚ η οποία, μετά τη χθεσινή νίκη της με 77-75 επί της Ισπανικής Μούρθια, προκρίθηκε στον τελικό του μπάσκετικού “Champions league” (η δεύτερη σε αξία Ευρωπαϊκή διοργάνωση) όπου θα διεκδικήσει το ευρωπαϊκό τρόπαιο κόντρα στη Γαλλική Μονακό ! Έτσι ο δικέφαλος θα έχει την ευκαιρία να διεκδικήσει ένα ευρωπαϊκό τρόπαιο μετά από 18 ολόκληρα χρόνια, όταν και είχε σηκώσει το κύπελλο

Σαπόρτα.

Βέβαια για να πάρει τον χθεσινό ημιτελικό χρειάστηκαν και μπόλικά σφυρίγματα έδρας από τους διαιτητές, σε σημείο που είχαμε πολλά νεύρα μεταξύ παικτών, ώσπου λίγα λεπτά μετά το τέλος του αγώνα οι παίκτες των δύο ομάδων πήγαν να έρθουν στα χέρια, με τους ψυχραιμότερους να παρεμβαίνουν !

Με αυτό βέβαια δεν θίγουμε την ΑΕΚ αφού τα σφυρίγματα έδρας σε τέτοιες διοργανώσεις-και ειδικά στο μπάσκετ-είναι πολύ συνηθισμένα και θέλουν τη διοργανώτρια ομάδα έστω στον τελικό...Τώρα δεδομένου ότι η Μονακό δεν θα πρέπει να είναι κάτι καλύτερο σαν ομάδα από τη Μούρθια, μπορούμε να θεωρήσουμε την ΑΕΚ φαβορί για να το σηκώσει και είναι αλήθεια πως το Ελληνικό μπάσκετ έχει μεγάλη ανάγκη το να διακρίνονται εκτός των τειχών και ομάδες εκτός Ολυμπιακού και Παναθηναϊκού.

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

Η ΑΕΚ μπήκε δυνατά στην αναμέτρηση και προηγήθηκε στο 5' (11-7). Η Μούρθια έτρεξε ωστόσο ένασερί 10-0 (11-17, 8'), έχοντας πρωταγωνιστές τους Χάνα-Μπενίτε. Το τάιμ άουτ του Σάκοτα αφύπνισε τους παίκτες του, που έκλεισαν το δεκάλεπτο στο 18-17 (10') Οι «κιτρινόμαυροι» επέκτειναν το σερί τους (24-17, 12'), με τρίποντα των Πάντερ και την σημαντική βοήθεια του Σάκοτα, με τον Αμερικανό να πηγαίνει τη διαφορά στο +15 (37-22, 16'). Εκεί άρχισαν τα δύσκολα αφού με ένα επιμέρους σκορ 12-1 υπέρ των Ισπανών, μείωσαν σε 38-34 (19'). Ο Γκριν με 2/2 βολές έστειλε στα αποδυτήρια την ΑΕΚ προηγούμενη με το εύθραυστο 40-34 (20').

Η οικοδέσποινα κρατούσα μια διαφορά της τάξης 9 με 11 πόντων, αλλά οι Ισπανοί της Μούρθια πέρασαν στην αντεπίθεση και έφτασαν στην ισοφάριση (49-49, 26') και στην συνέχεια πέρασαν μπροστά για πρώτη φορά (52-51, 27'), για να κλείσει το τρίτο δεκάλεπτο στο εντελώς αμφίρροπο 55-54.

Το τρίποντο του Πάντερ και το κάρφωμά του (63-56, 32')

ανέβασαν τη διαφορά και ξεσήκωσαν τον κόσμο, ενώ λίγο αργότερα ο Σάκοτα με τρίποντο και 2/2 βολές έκανε το 70-61 στο τριανταπέντε. Η διαφορά παρέμενε στους οκτώ περίπου ενάμιση λεπτό πριν το τέλος, όμως οι Ισπανοί με ένα καταπληκτικό σερί έφτασαν το ματς στο 76-75 !

Τελευταία δευτερόλεπτα του αγώνα και μια εύστοχη βολή για την ΑΕΚ για το 77-75, αστοχία των Ισπανών στο τελευταίο σουτ-και με πολλές διαμαρτυρίες για φάουλ- και τέλος του αγώνα και πρόκριση στον τελικό για την ΑΕΚ !

Τα Δεκάλεπτα: 18-17, 40-34, 55-54, 77-75.

ΟΙ ΠΟΝΤΟΙ

ΑΕΚ																	
#	PLAYER NAME	MIN	PTS	FG	3PT	FT	REB	AST	BLK	STL	PF	TO	ORB	DRB	+/-	PTS	
2	Mike Green	23:22	7	3/7 42.9%	0/0 0%	0/0 0%	3/8 37.5%	0	2	2	2	2	2	2	2	1	1
3	Manny Harris	02:10	0	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	1	1	0	1	0	0	0	0	0	0
1	Dwight James	27:14	4	2/3 66.7%	1/2 50.0%	0/0 0%	0/0 0%	0	0	0	1	2	2	2	2	1	1
5	Douglas Sakota	09:40	0	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4	Nikola Kavoukias	17:22	0	0/1 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0	2	2	2	0	2	0	0	0	0
#	NAME	MIN	PTS	FG	3PT	FT	REB	AST	BLK	STL	PF	TO	ORB	DRB	+/-	PTS	
7	Elias Jasi	00:00	0	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
32	Alonso Montero	04:14	0	0/1 0%	0/1 0%	0/0 0%	0/0 0%	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0
24	Nikola Kavoukias	02:07	0	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
11	Georgios Lavrentzakis	14:08	2	1/2 50%	0/0 0%	1/2 50%	0/0 0%	0	1	1	1	1	0	0	0	0	0
22	Dimitris Mavroulakis	22:04	4	2/2 100%	0/0 0%	0/0 0%	2/8 25%	1	4	0	0	4	2	0	0	0	0
0	Kostas Papanikolaou	24:14	24	6/12 50%	1/8 12.5%	4/8 50%	0/0 0%	0	2	2	0	2	0	4	2	11	23
4	Panagiotis Vasilopoulos	10:04	1	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0
Team/Coach							1	2	2	0	1						
TOTALS			27	26/50 52.0%	17/31 54.8%	8/22 36.4%	10/20 50.0%	0	20	12	11	20	14	4	0	0	0

Γιατί έκτος final four και οι δύο ;

Εκτός final-four λοιπόν και οι δύο Ελληνικές ομάδες στην Ευρωλίγκα και ας πούμε κι'εμείς την άποψή μας για τους λόγους που συνέβη αυτό ,για αυτά που είδαμε και την εικόνα Παναθηναϊκού και Ολυμπιακού στα καθοριστικά παιχνίδια...

Με Σφαιρόπουλο δεν πας πουθενά κύριε Αγγελόπουλε !

Για τον Ολυμπιακό έχουμε κατ'αρχήν να πούμε ότι, κακά τα ψέματα, ο Σφαιρόπουλος είναι λίγος για αυτό το επίπεδο !

Από την περσινή σεζόν η εικόνα της ομάδας ήταν μέτρια και αυτό φάνηκε κυρίως στους χαμένους τελικούς του πρωταθλήματος με τον Παναθηναϊκό. Παρά και τη γκρίνια των φιλάθλων οι αδερφοί Αγγελόπουλοι τον κράτησαν και τη νέα σεζόν και το πλήρωσαν...

Ο λόγος που τον κράτησαν ; Η πρόκριση στο final-four στην περσινή Ευρωλίγκα και εν συνεχεία στον τελικό, όπου ηττήθηκε

εύκολα από τη Φενέρ Μπαχτσέ. Ο Αγγελόπουλος προφανώς και ξεγελάστηκε από αυτήν την πρόκριση στον τελικό και έδωσε μια ακόμη ευκαιρία στον Σφαιρόπουλο. Και όμως αυτή η πρόκριση ενδεχομένως και να μην είχε γίνει ποτέ, αν αντίπαλος στον ημιτελικό δεν ήταν η ΤΣΣΚΑ η οποία κυριολεκτικά έχει πλέον έχει κάτι σαν ψυχολογικό πρόβλημα και κόμπλεξ απέναντι στον Ολυμπιακό !

Τα φετινά όλοι τα είδαμε...κακή εικόνα δεύτερη θέση (και χάσιμο του πλεονεκτήματος έδρας στον επικείμενο τελικό) στο πρωτάθλημα και ακόμα και ήττα από την ΑΕΚ στον τελικό του κυπέλλου ! Ο Αγγελόπουλος επέμεινε, παρόλα αυτά, να μην διώχνει τον Σφαιρόπουλο και να τα αποτελέσματα...

Απόλυτα δίκαιος αποκλεισμός από τη Ζαλγκίρις του Γιασικεβίτσιους και οι πολλοί τραυματισμοί μόνο εν μέρει αποτελούν δικαιολογία, διότι η ομάδα ήταν φανερά κακή, ελάχιστα δουλεμένη και μία ταχύτητα πίσω από τους Λιθουανούς !

Τι περίμενες κύριε Γιαννακόπουλε ;

Σε αντίθεση με τον Ολυμπιακό και τη Ζαλγκίρις, η σειρά του Παναθηναϊκού με τη Ρεάλ ήταν σαφώς πιο ανοιχτή και οι ομάδες σχεδόν κοντά σε δυναμικότητα.

Τελικά η σειρά πήγε με 3-1 στη Ρεάλ καθώς κρίθηκε στις λεπτομέρειες (με εξαίρεση τη νίκη του Παναθηναϊκού στο πρώτο ματς και τη δεύτερη νίκη της Ρεάλ), στην αδράνεια του Παναθηναϊκού στο τέταρτο και καθοριστικό ματς, αλλά και στη διαιτησία ; Αλλά αυτό με την κόντρα διαιτησία ποιος δεν το περίμενε ;

Αλήθεια ο ίδιος ο Γιαννακόπουλος δεν το περίμενε όταν βρίσκεται σε ανοιχτό πόλεμο με την Ευρωλίγκα (δεν εξετάζουμε ποια πλευρά έχει το δίκιο) και από τη στιγμή που έχει ανακοινώσει ότι από του χρόνου αποχωρεί από τη διοργάνωση και επιστρέφει στη FIBA ; Και ένα μικρό παιδί θα καταλάβαινε ποια ομάδα προτιμά η Ευρωλίγκα στο φετινό final-four, οπότε και το πως θα έπαιζε η διαιτησία...

Αυτός δεν ήταν ένας απλός αποκλεισμός για τον μπάσκετικό Παναθηναϊκό, αλλά και-πολύ φοβάμαι- το τέλος μιας εποχής και το ξεκίνημα μιας ισχυρής εποχής αν όχι πέτρινων χρόνων !